

ljudstvo ne lovilo na limanice, ki brati ne zna! — „Slovenski tednik“, pravi „Nebodigatreba“ med slovenskimi časniki, bo z novim letom nehal izhajati.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — „Mir bodi ljudem blage volje!“ — to je oni vzvišeni klic, ki ljudstvom z nebeških višav doní o božičnih praznikih. Ali pa pridejo ljudstva do miru, ko bomo staremu letu slovó dali in stopili v novo? Tužnega srca moramo, če okoli sebe se ozremo, odgovoriti na to vprašanje, da ne, nikakor ne! Države zunaj, narodi znotraj borujejo se očitno ali skrivé drug proti drugemu; močnejši zatiruje slabega, volk je človeku postal človek. Državni dolgovi rastejo od leta do leta, in ker je že zabito vse, kar smo imeli, misli se le na nove davke. Zbornica poslancev na Dunaji je živahno razpravljala državni proračun za leto 1876 v 13 dolzih sejah, v katerih je govorilo do 60 poslancev in izustilo nad poldrugi milijon besed; al kaj je konec vsega tega besedovanja bil? — 30 milijonov primanj-kave! Kaj tedaj je zbornica dosegla s temi govori? Nič, dokler se — kakor so govorniki državnopravne stranke in še posebno naš Herman sijajno povdarjali — sedanja vladna sistema ne vrže v staro šaro, dokler se silni stroški sedanje centralistične uprave ne zmanjšajo, dokler se ne odstranijo zmešnjave naših političnih in državopravnih razmer. Le v tem je najti pomoči in nikjer drugje. To je menda čutila tudi zbornica gosposka, kajti ona si ni celó nič glave ubijala s proračunom, ampak na vrat na nos ga je rešila — v polure! In kakor pri nas v Cislajtaciji, isto taka je v Translajtaciji. — Dunajski judovski časniki pa še zmirom nočejo priznati tega, da je skrajni čas za predru-gačenje cele sisteme; mislijo si le pomagati z družimi ministri, a kdo ima biti izveličar Avstrije? — nek-danji Schmerling, ki je z Beustom vred največ zakrivil v monarhiji Avstrijski! Enoglasno so judovski listi zag-nali glas, da Schmerling že prebija vrata iz svojega politiškega groba, in kronali so ga že z vencem držav-niške slave. Al kaj se zgodi? Le kratko je trajala judovska radost. Iz Berlina je znani vladni list za-grmel z žuganjem, da bi Nemčija morala hipoma odpo-vedati Avstriji prijateljstvo, ako bi Schmerling splezal na ministerski stol.

— Prav taka nesreča kakor v Ljubljani, po svečavnem plinu, bila bi se kmalu pripetila ponoči v nedeljo na Dunaji v 2 hišah Karolininih ulic 100 prebi-valcem, ki so bili že vsi omamljeni; plinove cevi so se razpočile in po stanovaliških strupeni gas raznesle.

Iz Turškega bojišča. — V Bosni so se ustajniki, kar so se pri občni skupščini bolj organizirali, zelo

okrepili, to čutijo Turki, kateri so bili zadnje dni večkrat po vrsti tepeni. — Pri Kostajnici so Turki mirno šejajočega dopisnika „Deutsche Ztg.“ in „Schles. Ztg.“ nekega Krennerja, brez vsega vzroka prijeli ter vklenjenega odgnali. Vlada Turška je za stalno prepovedala izvažanje žita iz Bosne na Ogersko, ker se boji pomanjkanja živeža. — Iz Hercegovine ni družih poročil, ko da Turki nameravajo vzeti ustajnikom Sutorino, a da se ti pripravljajo jih krepko odbiti.

Z nameravanimi Turškimi reformami je pri kraji. Ustajniki so se zarotili bojevati se, dokler je kaj Turka, Evropska diplomacija pa je zdaj boje tudi sprevidela, da je Turčija prestara, da bi se mogla pomladiti; toraj more le propasti. Take „reform“ je Turčija že večkrat obetala, a nikdar izpeljala. Že o Krimskem boju je proglasila kristjanom enakopravnost v Turčini, obetala jim javne državne službe; kako je vse te obljube spolnila, temu dokaz je ravno ustaja. Da je poleg tega zgubila vero skoro povsod, je tedaj naravno. Zato se menda tudi Dunajskim listom s Pešte poroča, da v merodajnih krogih misel, posesti Bosno z vojsko, ni več tako tuja, kakor je bila skonc. Le Andrassyjev list „Corr. Hongroise“ vzajemno s „Köln. Zeitg.“ trdi, da bi za gospodstvo Nemcev in Magjarov ne bilo ugodno, ako bi Avstrija pridobila Bosno. Po tej trditvi se lahko sodi, kaj je tem ljudem več: blagor in razširjenje Avstrije ali pa lastno gospodstvo. Usmiljenja z ubogo krščansko rajo tako nimajo.

 Po željah mnogih rodoljubov je vredništvo dalo g. Hermanov krasni govor v posebnih iztisih v 8merki natisniti, da se razširi po vseh okrajinah Slovenskih. Kdor ga želi, naj se obrne do Blaznikove tiskarne, kjer dobi, če 10 iztisov skupaj vzame, vsak iztisek po 2 kr., sicer pa velja vsak iztisek 3 kr.

Listnica vredništva. Gosp. M. G. v Urzinu: Zavoljo Francoske repe smo se obrnili na Dunaj; kedar odgovor dobimo, Vam naznanimo.

Žitna cena

v Ljubljani 24. decembra 1875.

Vagán v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 20. — banaška 5 fl. 31. — turšice 3 fl. 10. soršice 4 fl. 10. — rži 3 fl. 10. — ječmena 2 fl. 50. — prosa 2 fl. 40. — ajde 3 fl. 30. — ovsa 1 fl. 90. — Krompir 2 fl. —

Kursi na Dunaji 27. decembra.

5% metaliki 69 fl. 55 kr. Ažijo srebra 105 fl. — kr.
Narodno posojilo 73 fl. 85 kr. Napoleondori 9 fl. 11 kr.

Vabilo na naročbo „Novic“ za 1876. leto.

Naročnina „Novicam“ ostane kakor je bila dozdej:
v tiskarnici prejemanje za celo leto 4 gold. — po pošti pošiljane 4 gold. 60 kr.
v „ „ „ za pol leta 2 „ — po „ „ 2 „ 40 kr.
v „ „ „ za četrt leta 1 „ — po „ „ 1 „ 30 kr.

Naročnina se pošilja Blaznikovi tiskarnici v Ljubljano in to najceneje po poštnih nakaznicah (Postanweisungen), ki se dobivajo pri vsaki pošti in veljajo le 5 krajc.

Častite naročnike prosimo, naj hitijo z naročilom, da brž prvi list v redu dobijo.

Vredništvo.

Odgovorni vrednik: Alojzi Majer. — Tisk in založba: Jožef Blaznikovih dedičev v Ljubljani.